

prima instanță: S. Stratan
(Judecătoria Centru mun. Chișinău)
instanța de apel: Iu. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 3ra-512/18

ÎNCHEIERE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Burduniuc Pavel,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Burduniuc Pavel
împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la obligarea acordării spațiului
locativ sau compensarea valorii spațiului locativ prin acordarea mijloacelor bănești,
împotriva deciziei din 05 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău prin care
a fost respins apelul declarat de Burduniuc Pavel și a fost menținută hotărîrea din
08 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău

c o n s t a t ă

La 01 februarie 2016 Burduniuc Pavel a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Consiliului mun. Chișinău cu privire la obligarea acordării spațiului
locativ sau compensarea valorii spațiului locativ prin acordarea mijloacelor bănești.

În motivarea acțiunii a indicat că a fost participant la conflictul armat din
1992 din stînga Nistrului. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 aprilie 2012
Consiliul mun. Chișinău a fost obligat să îl asigure împreună cu membrii familiei
sale cu spațiu locativ conform normelor stabilite în art. 42 al Codului cu privire la
locuințe. Însă, din data emiterii deciziei menționate pînă în prezent nu a beneficiat
de spațiu locativ.

La 07 noiembrie 2015 în adresa pîrîtului a fost expediată o petiție în sensul
acordării spațiului locativ sau compensării valorii lui în mijloace bănești, care, însă,
nu a fost soluționată.

La 08 decembrie 2015 reclamantul a expediat în adresa pîrîtului cerere
prealabilă prin care repetat a solicitat acordarea spațiului locativ sau compensarea
valorii lui în mijloace bănești, care, la fel, a fost respinsă.

A susținut că art. 13 din Legea nr. 190 din 08 mai 2003 cu privire la veterani
prevede imperativ acordarea, procurarea, construirea și întreținerea locuințelor
pentru veterani, iar art. 15 prevede asigurarea lor prioritară cu spațiu locativ, adică
fără rînd.

A solicitat reclamantul obligarea pîrîtului Consiliul mun. Chișinău să-i acorde
spațiul locativ sau compensarea valorii spațiului locativ în mijloace bănești.

Prin hotărîrea din 08 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău
acțiunea a fost respinsă.

Burduniuc Pavel a depus apel împotriva hotărîri primei instanțe, solicitînd casarea ei și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 05 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Burduniuc Pavel și a fost menținută hotărîrea primei instanțe.

La 28 februarie 2018 Burduniuc Pavel a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea ei și a hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat aprecierea eronată de către instanțe a circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, menționînd aceleași temeiuri care sunt indicate în cererea de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Burduniuc Pavel în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Burduniuc Pavel nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform

secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Burduniuc Pavel.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Burduniuc Pavel se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru